

tionsfondens af Staten modtagne Tilskud anvendes forlods $\frac{7}{25}$ af Ydelsen eller 616 Kr. aarligt.

Endvidere foreslaar Udvalget, at Bornholms Amdsraad nedsætter et Udvalg med det Formaal at søge tilvejebragt en frivillig Afløsning, og hvis en saadan kommer i Stand, skal Amtet af nævnte Fond til Hjælp til Renter og Afdrag vedblivende svare $\frac{7}{25}$ af, hvad Ydelsen udgjorde i 1902 — dog ikke mere, end hvad der inden Afløsning fandt Sted ydedes bemeldte Ejendom i Tilskud — indtil Gælden er afdraget, som man antager vil ske i Løbet af $55\frac{1}{2}$ Aar, til 4 pCt. Rente og $\frac{1}{2}$ pCt. Afdrag, ligesom ifølge Lovens § 2 for de Gaarde, hvis Ydelse til Staten bliver afløst.

Ved saadan frivillig Afløsning skal vedkommende Ejer af Gaarden selv skaffe Pengene til Veje; og selv om han kan byde fineste Sikkerhed ved Prioritet i Stedet for Proprietærsskylden, som i ethvert Skøde er kapitaliseret med det femogtyvedobbelte Beløb, saa kan han i disse Tider vanskeligt faa Laan til 4 pCt. Rente og $\frac{1}{2}$ pCt. Afdrag — for Tiden gaar der ca. 8 pCt. Kurstab bort paa et 4 pCt.s Kreditforeningslaan — og derfor forudsætter Udvalget, at den i Lovens § 3 omtalte Kapitalfond, der faar 4,000 Kr. aarlig, laaner sine Midler ud fortrinsvis til disse Gaarde for derved at lette Afløsningen.

Da det viser sig, at de 85 Gaarde, hvis Ejere eller deres Forgængere — ofte langt tilbage i Tiden — have kunnet købe Proprietærsskylden for det 6—8—10 til 12-dobbelte Beløb, af hvad Ydelsen nu andrager efter Kapitelstaksten i 1902, og kun ganske enkelte have betalt 18—19 Gange Ydelsen, saa er der formentlig ingen Grund til at refundere disse noget af den betalte Afløsningssum, da det finansielle Resultat viser, at alle de Gaarde, der nu svare Landgilde til Staten og ved nærværende Lov faa afløst denne Ydelse, komme til at betale omkring det 19-dobbelte af Ydelsen efter Kapitelstakst 1902.

Denne Lovs Virkninger vise nemlig følgende Resultat:

Af de 94,000 Kr., som Staten nu aarlig modtager i Landgilde fra Bornholm, bortfalder straks $\frac{1}{3}$ = 31,333,3 Kr. = 33,3 pCt.

Resten, 62,666,7 Kr., kapitaliseres med 25 og bliver derved 1,566,665 Kr., hvoraf skal svares $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Ydelse, som udgør 70,500 Kr.

Den reelle Nedskrivning, bortset fra den halve Procent til Afdrag, bliver altsaa 94,000 Kr. ÷ 70,500 Kr. = 23,500 = 25 pCt.

Det betyder med andre Ord, at Ydelsen afløses i $55\frac{1}{2}$ Aar ved at betale 75 pCt. af det oprindelige Beløb eller $18\frac{3}{4}$ Gange Ydelsen i Afløsningssum.

Til Amdsrepartitionsskatten tilskylder Staten 35,250 Kr. aarligt, hvoraf 4,000 Kr. skal henlægges til en særlig, urørlig Fond. Derefter fragaar først aarlig 616 Kr. til de 20 Gaarde eller $\frac{7}{25}$ af den Ydelse, som disse svare til Trediemand.

Af Restbeløbet 30,634 Kr. faa Byerne ca. $\frac{1}{4}$ eller 7,659 Kr. aarlig og de øvrige 22,977 Kr. komme Landet til gode, hvilket bliver en Skattelettelse af Amtskommuneskatten, som vil andrage 2 Kr. 80 Ø. pr. Td. bornholmsk Hartkorn, en øjensynlig Fordel, der kommer alle til gode.

Angaaende de tidligere slesvigske Distrikter mener Udvalget, at der kan være Grund til at lade Staten træde yderligere til med at lette Afløsning af deres Jordebogsafgift.

I Bemærkningerne til Lovforslaget om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter, fremsat i Folketinget den 29. November 1901, indrømmes det, at disse Ejendomme i de forhenværende slesvigske Distrikter for manges Vedkommende ere betydeligt mere bebyrdede med Skatter end kongerigske Ejendomme i Almindelighed, og at det ser ud til, at naar man ved Loven af 29. Marts 1867 delte de i Lovens § 5 omhandlede Afgifter i Gammelskat og Jordebogsafgift af Hensyn til, at Afgifterne antoges til Dels at være af dominial Natur, saa var denne Deling noget vilkaarlig, og at det maa betragtes som givet, at den